

**Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.267/2020/4.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Bolla Szabolcs Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Bolla Szabolcs ügyvéd) által képviselt **felperes (cím)** felperesnek a dr. Vándor András ügyvéd (**cím**) által képviselt **alperes (cím)** alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 70.M.223/2018/17. számú ítéletével szemben az alperes által 18. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 539.510 (ötszázharminckilencezer ötszázötz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és annak indokai

- [1] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. október 28. napján hozott 70.M.223/2018/17. számú ítéletével a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként elmaradt jövedelem címén járó kártérítésként 6.197.166. forint, ezen kívül végkielégítés címén 546.700 forint megfizetésére kötelezte az alperest.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2014. április 23. napjától fegyveres biztonsági őr munkakörben állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel. 2017. decemberétől az alperesnél kibocsátott őrségparancsnok helyettesi utasítás alapján minden munkába állást megelőzően kötelező ellenőrzés történt a munkavégzéshez kapcsolódó jogszabályok és egyéb tudnivalók ismeretét illetően. A munkavállalók helyes válaszadás esetén kezdhették meg a szolgálatot. A szolgálat előtti ellenőrzést kamerák rögzítették, amelyek hangfelvételt nem készítettek.
- [3] 2017. december 14. napján a felperesnek őr-járőrként kellett szolgálatba lépnie a ... központi épületében. A szolgálat megkezdése előtt **P.F.** őrségparancsnok intézett kérdéseket a munkavállalókhoz a fegyverzet és a ruházat ellenőrzését követően. A felperes arra a kérdésre, hogy mik a fegyverhasználat feltételei, nem tudott pontos választ adni, ezért az őrségparancsnok megtagadta a szolgálatba lépést és az eseményről jelentést írt **S.G.** őrségparancsnoknak. A felperes 2017. december 15. napján szóbeli figyelmeztetésben részesült, majd **M.A.** vezérigazgató, a munkáltatói jogkör gyakorlója 2017. december 22. napján ezzel az eseménnyel kapcsolatban írásbeli figyelmeztetést is kibocsátott. Ennek indokolása szerint a felperes a feltett kérdésre nem adott

kielégítő választ, a válaszbba többször belezavarodott azt összefüggéstelenül adta elő. A felperes az eseményről jelentést írt, melyben elismerte a történeteket.

- [4] 2017. december 27. napján a felperes ismét járőr szolgálatra volt beosztva az ... központi épületében. A szolgálat megkezdését megelőzően **F.S.** őrparancsnok tette fel az ellenőrző kérdéseket, amelyre a felperes ismételten nem tudott kielégítően választ adni, ezért nem léphetett szolgálatba. **F.S.** őrségparancsnok az eseményről jelentést írt, melyben a felperes munkaviszonyának megszüntetésére tett javaslatot.
- [5] Ezt követően az alperes a 2018. január 2. napján kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az indokolás szerint 2017. december 14-én, illetve december 27-én a felperes a lőfegyverek viselésével és azok használatával kapcsolatos szabályt érintő kiemelten fontos kérdésre nem adott elfogadható választ, a lőfegyver használat szabályait nem ismerte. A felmondás tartalmazta, hogy a munkavégzésre alkalmas állapotnak feltétele az is, hogy a biztonsági őr munkakört betöltő munkavállaló ismerje a fegyverhasználatra vonatkozó szabályokat és azokat megfelelően tudja alkalmazni. Ennek hiányában a feladatait sem tudja kellő gondossággal és szakértelemmel ellátni. Mindezek alapján az alperes a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozva a munkaviszonnyal összefüggő jelentős kötelezettség súlyosan gondatlan és ismételt megszegésére hivatkozva találta indokoltnak a munkaviszony megszüntetését.
- [6] Az elsőfokú bíróság az Mt. 64. § (2) bekezdésére és 78. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva vizsgálta a keresetet arra tekintettel, hogy a felperes magatartás megalapozta-e a jogviszony azonnali hatállyal történt megszüntetését. A 2017. december 14-i események kapcsán az elsőfokú bíróság rámutatott, amennyiben a munkáltató az azonnali hatályú felmondásban olyan magtartásra hivatkozik, amely miatt már külön írásbeli figyelmeztetéssel élt, ezen magatartásra a felmondás indokaként nem, csupán a magatartás súlyát alátámasztandóan hivatkozhat (BH 2006.1440).
- [7] Erre hivatkozva az elsőfokú bíróság a 2017. december 27. napján történeteket vizsgálta érdemben. A felperes és a meghallgatott tanúk egyező előadására utalva megállapította, hogy a felperes 2017. december 27-én nem tudott a számára feltett kérdésre válaszolni. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes, illetve a tanúk más módon jelölték meg a válaszáadás hiányosságát, ezért az elsőfokú bíróság valamennyi egyéb körülményt is értékelt. Ez alapján azt állapította meg, hogy **F.S.**, **S.G.** és **V.A.** voltak jelen a felperes kérdezésekor. **V.A.** nem emlékezett a részletekre, **F.S.** és **S.G.** pedig alapvetően a felperes előadását erősítették meg, mely szerint azért nem volt megfelelő a felperes válasza, mert az hiányos volt, nem volt szó szerinti.
- [8] Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperesnél kialakított gyakorlat értelmében a szolgálatba lépés feltétele volt, hogy a fegyveres biztonsági őrséggel vagy az objektummal kapcsolatos kérdésekre válaszolni kellett. Tényként lehetett megállapítani azt is, hogy 2017. december 27-én a felperes a számára feltett kérdésre „hiányos választ adott”. Az elsőfokú bíróság egyéb szempontokat is figyelembe véve megállapította, hogy a felperes munkaviszonya több éve állt fenn és a 2017. december 14-i eseménnyel összefüggő figyelmeztetésig kifogástalanul végezte a munkáját, a két évente esedékes vizsgakötelezettségeinek 2017. novemberében megfelelően eleget tett.
- [9] Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás kibocsátására csak kivételes esetben kerülhet sor, amennyiben olyan súlyos mulasztás, kötelezettségszegés történik,

amely következtében a munkáltatótól nem várható el a jogviszony fenntartása. Nem vitatva, hogy a felperes munkakörének ellátásához elengedhetetlen a fegyveres őrszolgálattal kapcsolatos szabályok ismerete, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a törvényi rendelkezések nem szó szerinti ismerete nem meríti ki a munkaviszonnyal összefüggő lényeges kötelezettségek szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegését. Jelentősége volt annak is, hogy a felperes az azonos kérdéseken alapuló vizsgakötelezettségeinek eredményesen eleget tett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem megfelelően dokumentálta és nem megfelelően bizonyította, hogy jelentős mértékben szegte meg a felperes a kötelezettségét, erre tekintettel az azonnali hatályú felmondás jogellenesnek minősült. Mindezek alapján a kereseti kérelem alapján alkalmazta az Mt. 82. § (1), (3) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket, figyelemmel arra, hogy az összecszerűsége az alperes a perben nem vitatta.

- [10] Az elsőfokú bíróság mellőzte a felperes által indítványozott tanúk meghallgatását (P.F., F.P., D.A.) arra hivatkozva, hogy a tényállás további tanúk meghallgatása nélkül is tisztázható volt.

Az alperes fellebbezése

- [11] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a keresetet elutasító érdemi döntés meghozatalát kérte a Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával.
- [12] Az alperes a bizonyítékok téves értékelésére és az azokból levont téves jogi következtetésekre hivatkozott, mivel álláspontja szerint a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ellentétes következtetést kellett volna levonni a kereset megalapozottságát illetően. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság is megállapította, a felperes hiányos választ adott 2017. december 27-én a feltett kérdésre. A perben azt is elismerte, hogy nem tudott választ adni a felettese kérdésére, nem csupán felcserélt egy szót, hanem pontatlan és hiányos választ adott.
- [13] Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy nem dokumentálta és ezáltal nem bizonyította megfelelően a felperesi válaszadás hiányosságait, mivel álláspontja szerint a tanúk vallomása alapján megállapítható volt a hiányosság, hiszen az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy a felperes nem tudott válaszolni a feltett kérdésre.
- [14] Az alperes kifejtette, a fegyveres biztonsági őr esetében a fegyverhasználatra vonatkozó szabályok alapos ismerete lényeges munkaköri kötelezettségnek minősül és a löfegyver használat komoly felelősséget jelent. Ezért alappal várható el az alperesi munkavállalóktól, hogy tisztában legyenek a fegyverhasználat minden feltételével. Ezért volt lényeges követelmény az alperesnél, hogy a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CXLIX (a továbbiakban: Fbő.) 10. § (2) bekezdés d) pontjára vonatkozó kérdésre szó szerinti, pontos választ várt el. A felperes nem tudott megfelelő választ adni, ezért az alperes a fegyveres biztonsági őrseg működési és szolgálati szabályzatának kiadásáról szóló 27/1998 (VI. 10.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 60. §-a alapján járt el, amikor nem engedte szolgálatba lépni, hiszen nem volt tisztában az őrszolgálat ellátásának alapvető követelményeivel. A löfegyver használat ismerete a felperes munkaköre betöltésének egyik alapvető feltétele volt, amely hiánya a munkakör ellátásával kapcsolatos alkalmatlanság kérdését is felvetette.
- [15] Az elsőfokú bíróság téves jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes 2017. november folyamán eredményesen levizsgázott a munkakör betöltéséhez szükséges szabályokból, mivel önmagában ez nem értékelhető a javára. Ettől függetlenül az alperesnek kötelessége volt minden

szolgálat előtt ellenőrizni a szakma szabályaival kapcsolatos felkészültségét. A vizsga csupán a munkakör ellátásának minimális, de nem elégséges feltétele, ezért a munkáltató kötelessége, hogy e szabályok ismeretét ne csupán a vizsgakötelezettség teljesítése útján értékelje és ellenőrizze. A szakmai szabályok ismeretének hiánya miatt 2017. december 27-én második alkalommal nem lehetett szolgálatba léptetni a felperest és helyette más alperesi munkavállalót a szabadnapján berendelni, mivel a felperes „ismétlődően nem tudott pontos választ adni” a löfegyver használatával kapcsolatos kérdésre.

- [16] Az alperes vitatta azt az ítéleti megállapítást, hogy a vizsgakötelezettség egy elfogulatlan szerv előtt történt, mivel érvelése szerint az alperesi ellenőrzés sem volt elfogult. Álláspontja szerint a 2017. december 14-i eseményeket is értékelni és vizsgálni kellett. Előadta, az elsőfokú bíróság maga is hivatkozott arra, hogy az írásbeli figyelmeztetéssel érintett magatartás az azonnali hatályú felmondásban megjelölt kötelezettségszegés súlyának megítélése szempontjából értékelhető. Ugyanakkor mégsem tett eleget az ezzel kapcsolatos kötelezettségeinek, mivel ezzel összefüggésben nem tartalmazott az ítélet indokolást. Az alperes álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló kötelezettségszegéssel azonos korábbi, december 14-i magatartás alapján kellett következtetést levonni a felperes december 27-ei kötelezettségszegése súlyára, a gondatlanság mértékére. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem helyesen alkalmazta az általa is hivatkozott kúriai határozatot.
- [17] Az alperes további jogesetekre hivatkozva kifejtette, amennyiben a munkavállaló nem cáfolja az írásbeli figyelmeztetésben foglaltakat, abban az esetben nem jogszabálysértő, amennyiben a munkáltató a jogviszony megszűntetésekor e magatartásokra is hivatkozik (BH.2004.256). Figyelemmel arra, hogy a felperes a 2017. december 14-i eseményekről írt jelentésében az aznapi kötelezettségszegését nem vitatta, ez a magatartása az azonnali hatályú felmondás indokaként is értékelhető volt.

- [18] A felperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [19] Az alperes fellebbezése nem alapos.
- [20] Az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatalához szükséges mértékben a bizonyítást lefolytatta, a megfelelő jogszabályok alkalmazásával, túlnyomórészt helyes jogi következtetések levonásával érdemben helyes döntést hozott.
- [21] A másodfokú bíróság a Pp. 370. §-a alapján a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem korlátai között gyakorolta. Ez alapján azt vizsgálta, hogy az alperes által hivatkozott bizonyítékok figyelembevételével lehetséges volt-e eltérő jogi következtetések levonása az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét, a felperesi kötelezettségszegést illetően.
- [22] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, hogy az azonnali hatályú felmondás a munkaviszonnyal összefüggő lényeges kötelezettség megsértésén alapulhat. Az Mt. 78.§ (1) bekezdésének a) pontja olyan, a jogviszonnyal összefüggő lényeges kötelezettségek súlyos megsértése esetén teszi lehetővé annak azonnali hatályú megszüntetését, amely kapcsán megállapítható a munkavállaló szándékossága vagy súlyos gondatlansága.

- [23] Nem vitatott, hogy a fegyverhasználattal kapcsolatos szabályok ismerete a fegyveres biztonsági őr munkakört betöltő munkavállalók lényeges munkaköri kötelezettségének minősült. Az elsőfokú bíróság ezt a körülményt ítélete indokolásában nem tette vitássá. Alapvetően azért foglalt állást az azonnali hatályú felmondás jogellenessége mellett, mert - bizonyítottság hiányában - a felperes 2017. december 27-én adott válaszát nem találta olyan mértékben hiányosnak, amely jogszerűen alapot adott a munkaviszony azonnali hatállyal történt megszüntetésére.
- [24] Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság - az alperes fellebbezésével szemben - helyesen állapította meg, hogy a kérdések feltevésakor jelen volt tanúk **S.G.**, illetve **F.S.** nem kellően konkrétan adták elő az eseményeket. Ezért indokolt volt valamennyi egyéb körülmény és a személyes nyilatkozatának értékelése is. Az elsőfokú bíróság valóban rögzítette az elsőfokú ítéletben, hogy a felperes nem tudott a feltett kérdésre válaszolni, ez a megállapítás azonban nem állt ellentétben az érdemi döntéssel és az indokolás egyéb részeivel. Az elsőfokú bíróság ugyanis az egyéb bizonyítékok értékelésére figyelemmel jutott arra a következtetésre, hogy a felperes hiányossága abban nyilvánult meg, hogy a válasza a fegyverviseléssel kapcsolatban feltett kérdésre nem volt szó szerinti. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy **S.G.** őrségparancsnok a vallomásában (70.M.223/2018/11. jegyzőkönyv) kifejezetten azt adta elő, hogy a felperes válasza nem volt szó szerinti. A tanú azt is előadta, hogy a törvény szövegének ismeretére vonatkozott a kérdés, ezért szó szerinti választ várt el. A tanú nem is értékelte és nem is vizsgálta, hogy melyik szó maradt el a felperes válaszából és ez miként befolyásolta a fegyverhasználattal kapcsolatos ismeretek pontosságát. A tanú önmagában a jogszabály szövegének pontos idézése hiányát értékelte súlyos kötelezettségszegésként.
- [25] Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le azzal kapcsolatban, az alperes az Mt. 64.§ (2) bekezdése ellenére a megfelelő dokumentáció hiányában nem bizonyította, hogy pontosan mi volt az azonnali hatályú felmondásban megfogalmazott kötelezettségszegés. Ezzel az értekeléssel a másodfokú bíróság is egyetértett, mivel az alperes perbeli nyilatkozata szerint kiemelkedő jelentőséget tulajdonított a munkavállalók esetében a szó szerinti válaszádnak, ennek ellenére nem rögzítette azok pontos tartalmát. A 2017. december 27-i eseményekkel kapcsolatban jelentés és hangfelvétel sem készült, kizárólag a tanúk vallomása állt rendelkezésre, amely azonban nem volt egybehangzó és egyértelmű.
- [26] Helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a 2017. december 14-i eseményeket is figyelembe kellett venni és e körben az elsőfokú bíróság jelen ügyre vonatkoztatva nem fejtette ki az álláspontját. Ez a hiányosság az ügy érdemi elbírálását nem befolyásolta a következők szerint. A 2017. december 14-i események kapcsán a felperes sem vitatta, hogy a feltett kérdésre akkor nem tudott választ adni. Az alperes emiatt szóban, majd írásban is figyelmeztetésben részesítette. Ezt követően több szolgálata is volt a felperesnek december 27-éig. A 2017. december 27-i esemény kapcsán az alperes nem bizonyította azonos mértékű hiányosság és mulasztás megvalósulását, fellebbezésében is a válaszádnak nem pontos voltát állította. Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes „nem tudott kielégítő feleletet adni” a számára feltett kérdésre. Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem találta jelen ügyben alkalmazhatónak az alperes fellebbezésében hivatkozott BH.2004.256. számú döntésben foglaltakat, mivel a felperes esetében nem azonos súlyú mulasztások sorozatos elkövetése valósult meg. 2017. december 14-én a felperes által sem vitatottan nem tudott választ adni a munkáltató által fegyverhasználattal kapcsolatban feltett kérdésre. A 2017. december 27-i hiányosság konkrétságát, pontos mibenlétét azonban az alperes nem tudta aggálytalanul bizonyítani a perben. Ezért a korábbi írásbeli figyelmeztetéssel érintett magatartást a felperesi kötelezettségszegés értékelésénél, annak előzményeként nem lehetett

figyelembe venni. Annak amiatt sem volt jelentősége, mert a december 27-ei események aggálytalan, ítéleti bizonyosságot megalapozó bizonyítására nem került sor. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akként, hogy az azonnali hatályú felmondásban meghatározott súlyos kötelezettségszegés bizonyítottága hiányában az intézkedés jogellenesnek minősült, ezért az Mt. 82. §-ban meghatározott jogkövetkezmények alkalmazás volt indokolt.

- [27] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rendelkezések

- [28] A felperes fellebbezési eljárásban nem terjesztett elő nyilatkozatot. Perköltségigény hiányában az erre vonatkozó határozathozatalt a másodfokú bíróság a Pp. 81. § és 82. § alkalmazásával mellőzte.
- [29] Az alperes a fellebbezési eljárásban pervesztes lett, ezért köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illeték megfizetésére.
- [30] A másodfokú bíróság a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. december 10.

. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró

dr. Asbóth Balázs s.k.
bíró